

## Et Pillearbejde

En person kommer ind på scenen, med en meget tung bærepose i den ene hånd

Uha, den er tung efterhånden! Ja, jeg har været på apoteket - igen. Det startede med at jeg var i haven og ordne roser, og så stak jeg mig på en torn. Jeg kan her indskyde, at hvis man stikker sig på en rosentorn, SÅ TAGER MAN PLASTER PÅ! Det glemte jeg. Så der gik nemlig betændelse i såret, og sådan nogle jordbakterier er ikke til at spørge med. Næste dag var min finger hævet og var ved at antage en underlig farve. Lægen sagde det var gået stafylokokker i såret, og at jeg skulle have dicloxacilin i pilleform, så ville det gå væk i løbet af en 14 dages tid.

Det med fingeren skete der ikke så meget ved, men de piller kunne min mave godt nok ikke lide. Jeg fik frygteligt mange sure opstød. Lægen sagde at det var begyndende mavesår, så der blev ordineret Pantoprazol. Det skullesætte plaster på mavesåret, eller noget i den retning. Det virkede sår'n nogenlunde, men der kom lige lovlig meget gang i maven. Uden at gå i detaljer, så skulle jeg på toilettet adskillige gange om dagen, og det er ikke særlig praktisk når man er buschauffør.

Så fik jeg nogle Peristaltikhæmmende piller, som skulle dæmpe behovet for toiletbesøg, og de var ikke små, siger jeg jer! Held i uheld, så skulle de ikke sluges, næh, de skulle ind et helt andet sted.

Det med fingeren skete der stadig ikke så meget med, men den gjorde djævlens ondt, så lægen anbefalede, at jeg indtog noget smertestillende, i form af Paracetamol. Det havde været noget nemmere hvis hun bare havde sagt Panodil! Nå, men dem spiste jeg sår'n efter behov, så der røg nogle ned i løbet af dagen. Det hjalp lidt på smerterne, men til gengæld påvirkede det balancenerven, så jeg var svimmel det meste af tiden. Det var der heldigvis også råd for, jeg skulle have noget Ciprofloxacin, som skulle dryppes i øret - ja, jeg var ved at løbe tør for kropsåbninger der kunne puttes medicin i.

De mange piller gjorde, at mit blodtryk steg, så jeg fik noget Moxonidin, det er sår'n nogle nogle blodtrykssænkede piller. Dem kan jeg altså ikke anbefale, de smager virkelig grimt, til gengæld er de hundedyre.

Så gik der et par dage, hvorefter jeg fik smerter i brystet, og babubabu, mig afsted til lægen igen, i en fart. Det viste sig at de blodtryksnedsættende piller gjorde, at mit blod blev for tykt, og jeg var derfor ved at få en blodprop. Så fik jeg noget blodfortyndende medicin, kaldet Fondaparinux - i pilleform selvfølgelig, det havde været lidt lettere med noget flydende til en forandring, men sådan skulle det ikke være.

Nå, men det blodfortyndende medicin gjorde, at mine blodkar i næsen begyndte at springe. Det havde lægen heldigvis også et middel imod, så nu drypper jeg næsen med noget epistaxis-hæmmende, der får blodet til at koagulere hurtigt –altså størkne. Og da jeg nævnte for lægen, at jeg syntes jeg fik lige lovlig meget medicin, var hendes svar blot: "Lev med det"

Nu kunne lægen og jeg heller ikke lige komme på flere åbninger at proppe medicin ind i - troede vi, for det viste sig at næsedråberne generede tårekanalerne, så jeg fik øjenbetændelse. Lur mig om

ikke også der var en kur mod det, i form af Kloramfenikol øjendråber. Her kan jeg godt afsløre, at de der tårekanaler har forbindelse til munden, og at øjendråber ikke smager ret godt.

Alle de mange piller skal indtages med rigeligt væske, helst vand siger min læge, så nu skal jeg tisse hele tiden. Lægen fandt heldigvis noget Desmopressin, det er piller som gør at man kan holde på vandet i længere tid. Til gengæld er der godt nok også drøn på, når slusen åbnes.

Min læge har sagt, at det er vigtigt at jeg husker at spise godt og varieret, og det gør jeg helt sikkert også. Der er tabletter i snart sagt alle udformninger, størrelser og farver, og sammen med mine antihistamin, det er allergipiller, så er der det meste af et måltid hver gang jeg skal indtage arsenalet af piller, hvilket jeg gør morgen, middag og aften, og der er stadig rigeligt med piller til mellemmåltider.

Det mest triste er, når jeg spiser sammen med andre, og de sidder med deres lækre mad, og det eneste jeg kan spise er mine piller. Her sidste jul; mens de andre sad med deres risalamande og ledte efter mandlen, sad jeg med min skål med medicin og ledte efter min stikpille.

Det er nu tre år siden jeg stak mig på den torn, og jeg synes faktisk at det er begyndt at hjælpe på fingeren. Det bliver dejligt at kunne komme i haven igen.

Men nu har jeg har fået frygtelig ondt i ryggen af at slæbe alle de her piller hjem fra apoteket, så nu skal jeg nok have ordineret nogle piller til at tage rygsmerterne.

Søren Elsner Knudsen 2021